

Власті автономної Каталонії обмежили будівництво мечетей і розглядають закон про заборону носіння никаби. Згідно опитуванням громадської думки, більшість іспанців насторожено відносяться до імігрантів-мусульман.

Парламент Каталонії, автономної області на північному сході Іспанії, де проживає майже 400 тисяч мусульман, ухвалив рішення регламентувати діяльність вже існуючих 214 мечетей і обмежити будівництво нових.

Одночасно розглядається питання про заборону носіння паранджі і никаби в громадських місцях, зокрема на вулиці. Ці заходи, на думку спостерігачів, відображають насторожене відношення корінного населення, в основному католиків, до імігрантів з арабських і африканських країн.

Нових мечетей в Каталонії буде менше

Існуюче раніше положення, згідно з яким мери міст і селищ були зобов'язані задовольняти всі прохання про будівництво нових мечетей, в Каталонії відмінено. Відтепер вирішення питання залежить від мерії, яка повинна враховувати не тільки бажання мусульман, але і думку корінних жителів. Одночасно всім мечетям наказано дотримуватись тиші, що виключає використання мінаретів для закликів муедзинів.

Крім того, "нові ісламські культові будівлі повинні будуватися в місцевих архітектурних традиціях", вважають народні обранці в Каталонії. Це положення дозволило днями мерії каталонського селища Торроелья забракувати проект мечеті, оскільки вона "може порушити своєрідність архітектурного ансамблю" селища. Що стосується паранджі і никаба, то їх носіння вже заборонене в 15 населених пунктах Каталонії.

Підготовлюваний закон розповсюдить цю заборону на всю територію автономії - з міркувань безпеки". Адже, як наголошується, "паранджею можуть скористатися терористи-смертники для проникнення в громадські місця і організації вибухів".

Причини недовір'я

Хема Мартін Муньос, керівник Центру арабських досліджень в Мадриді нарікає, що після вибухів 11 вересня 2001 року в США, терактів в Мадриді і Лондоні в іспанців виникло "упереджене уявлення про мусульман як про потенційних терористів". Це, на її думку, і визначає недовіру населення до імігрантів-мусульман. Мартін Муньос звинувачує в штучному роздуванні антиісламських настроїв одну ультраправу іспанську партію, яка вимагає закрити кордони, побоюючись "ісламізації" країни.

Відомий історик і публіцист Сесар Відаль вважає, що насторожене відношення 52 відсотків іспанців, згідно статистики, до імігрантів-мусульман пояснюється не забобонами або впливом якої-небудь пропаганди, а цілком об'єктивними причинами. Адже до загрози нових терактів, яка, на думку експертів, є цілком реальною, додаються, наприклад, виступи діячів "Аль-Каїди" про "необхідність повернути Іспанію в лоно ісламу", що курсують в інтернеті.

Негативно впливають на громадську думку, на думку Відалю, і регулярні повідомлення про знаходження в Іспанії груп міжнародних терористів, що готують вибухи, що вербують молодь або що збирають засоби для всесвітнього джихаду. Крім того, вважає Відаль, більшість мусульман не бажають інтегруватися в іспанське суспільство і зберігає свої традиції, частину яких, наприклад, багатожонство, суперечить законам Іспанії. Обурення місцевої громадськості недавно викликало, наприклад, видання книги Імама однією з мечетей в Андалусії, в якій він повчає, в яких випадках мусульманин повинен "лупцювати" батогом дружину.